

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 lutego 2019 r.

Pozycja 51

POSTANOWIENIE z dnia 12 grudnia 2018 r. Sygn. akt Ts 28/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.S. w sprawie zgodności:

art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1854) z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 13 lutego 2018 r. (data nadania), J.S. (dalej: skarżący), wystąpił o stwierdzenie, że art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1854; dalej: ustawa zmieniająca) jest niezgodny z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarga konstytucyjna została sformułowana w związku z następującą sprawą.

Wobec skarżącego wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny (dalej: BTE), któremu została nadana klauzula wykonalności. Na jego podstawie wszczęto postępowanie egzekucyjne. Skarżący złożył skargę o wznowienie postępowania. Postanowieniem z 12 października 2016 r. (sygn. [...]), Sąd Rejonowy w G. odrzucił ją, na co skarżący złożył zażalenie. Rozpatrzył je Sąd Okręgowy w G., który postanowieniem z 11 grudnia 2017 r. (sygn. [...]; doręczonym 18 grudnia 2017 r.) owo zażalenie oddalił.

Skarżący twierdzi, że art. 11 ust. 1 ustawy zmieniającej narusza art. 190 ust. 3 Konstytucji w ten sposób, że pozwala bankom na prowadzenie postępowań egzekucyjnych na podstawie BTE opatrzonych klauzulami wykonalności przed wejściem w życie ustawy zmieniającej. Zdaniem skarżącego, utrata mocy obowiązującej art. 96 i art. 97 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, ze zm.; dalej: prawo bankowe) nie pozwala na dalsze prowadzenie wszczętych, a niezakończonych postępowań egzekucyjnych.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

Wniesienie skargi konstytucyjnej, jako sformalizowanego środka ochrony konstytucyjnych praw lub wolności, wymaga uprzedniego spełnienia szeregu przesłanek, stanowiących warunek *sine qua non* przekazania jej do merytorycznego rozpatrzenia. Przesłanki te wynikają zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji RP, jak i z u.o.t.p. TK. Podstawową przesłanką dopuszczalności merytorycznego rozpoznania skargi konstytucyjnej jest wskazanie prawa lub wolności konstytucyjnej naruszonych wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia opartego na zakwestionowanym przepisie.

Ponadto Trybunał Konstytucyjny przypomina, że wzorcami kontroli w sprawie wszczętej na skutek złożenia skargi konstytucyjnej mogą być tylko przepisy wyrażające wolności lub prawa skarżącego, co wynika z art. 79 ust. 1 Konstytucji (zob. postanowienia pełnego składu TK z: 24 października 2001 r., SK 10/01, OTK ZU nr 7/2001, poz. 225; 23 stycznia 2002 r., Ts 105/00, OTK ZU nr 1/B/2002, poz. 60; 16 lutego 2009 r., Ts 202/06, OTK ZU nr 1/B/2009, poz. 23). Artykuł 190 ust. 3 Konstytucji ma charakter ustrojowy. Odnosi się on do funkcjonowania Trybunału Konstytucyjnego i nie rodzi dla skarżącego żadnych praw o charakterze podmiotowym, a jego wykładnia została dokonana w wyroku z 27 kwietnia 2005 r. (sygn. P 1/05, OTK ZU nr 4/A/2005, poz. 42).

W tych warunkach, analizowana skarga nie spełnia podstawowego wymogu wynikającego z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanego w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p. TK, co – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i 3 u.o.t.p. TK – jest podstawą odmowy nadania jej dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.